

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hipponensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. LII. Iniuriarum summa tolerantia, atque animi mansuetudo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

Lib. De
sanctâ Vir-
gin. c. 33.

runt; & nos hominum conuitia dicimus to-
lerare non posse. Vnde nescio quâ fronte, vel
quâ conscientia cum omnibus Sanctis partem
in aternâ beatitudine habere desideramus,
quorum exempla sequi in rebus minimis non
acquiescimus. Et sanè, si caput nostrum est
humile, superbum esse membrum non de-
bet: neque rursus, si caput opprobriis satu-
ratum fuit, æquum est vt membra nutrian-
tur alio cibo, vel indumento contegantur
alio, quàm iniuriis quibus opertum caput
ipsum intuentur. In quam sententiam Am-
brosius: *Mens quæ Christo Iesu feliciter
nupsit, quæq; ei in Crucis thalamo libens con-
iuncta est; nihil tam gloriosum existimat,
quàm vt Crucifixi sui iniurias secum ferat.*

CAPVT LII.

*Iniuriarum summa tolerantia atque
animi mansuetudo.*

Plus dili-
gendi ini-
mici quàm
amici.
Serm. 59.
De Temp.

ERANT proinde hæ iniuriæ S. P. Augu-
stino non minus quàm deliciæ dulces;
atque adeò, inimicos amicis præferendos
docebat; latere enim sub sentibus locuple-
tem thesaurum: ex amico utilitatem ple-
rumque referre corpus: ex inimico, si dili-
gatur, animam maximum consequi com-
pendium: *Plus, infert, diligendi sunt inimi-
ci, quàm amici. Qui enim inimici sunt, cor-
pori*

pori aduersantur, & animæ præparant æterna præmia. Quia qui carnalia nostra & terrena rapiunt, celestia nobis & spiritualia congregant. Nonne magis diligendus est quàm odiendus, qui nobis dat æternas opes? Amici verò carnis nostræ, nobis suauia suadere contendunt, quæ animæ nostræ præparant æternam mortem. Itaque contra violentas iræ atque vindictæ motiones, animosè contendens, æquo animo & sereno iniurias ab aduersariis illatas ferebat. Et quamuis interdum iniustissimas quasdam calumnias à se remouere conaretur, non tam suimetipsum causâ, quàm aliorum qui offensionem inde forsan perciperent; tamen cum se frustra niti videbat, famæ mendacia ridens, *Loquere, & senti*, inquebat, *de Augustino* quidquid libet, sola me in oculis Dei conscientia non accuset. Rationem autem diligendi inimicum explicans, ait: *Sic diligendus est inimicus, non in quantum inimicus, sed in quantum homo est, ut ei hoc velis prouenire, quod tibi, id est, ut ad regnum correctus reuocatusque perueniat.*

Lib. contra
Secundinū
Manichæū
cap. r.
Serm. 59.
De Temp.

Fuit proinde illustre Christianæ mansuetudinis exemplum: quâ virtute obtinuit ab aduersariis, ut non nisi candido affectu pertractare negotium fidei, ac non tam disputationis victoriam, quàm veritatis ad salu-

D. Augustinus
Christianæ man-
suetudinis
exemplum.

Lib. 2. De
Genes. cō-
tra Mani-
chaos c. 2.

Cap. xxv.

Epist. 2.
& 3. in Ap-
pend.

Pro malis
agentibus
orat.
NOTA.

tem necessaria lucem, & non sui ipsius pro-
prium, sed contranitentium solummodo
bonum persequi videretur, Quare in hunc
modum protestari solitus erat: *Ego, quod
bonâ fide coram Deo dixerim, sine ullo stu-
dio contentionis, sine aliquâ contentione ve-
ritatis, & sine aliquo præiudicio diligentio-
ris tractationis, quæ mihi videntur expono.*
Vnde licet alij furoris œstro percelleren-
tur, nihil ille de suâ ingeniâ mansuetudi-
ne, & Angelicâ lenitate remisit, ab iniuriis
regerendis omnino sibi temperans: quâ
quidem suavi agendi ratione feroces mul-
torum animos salubriter mitigavit, atque
ad veritatis semitam ineundum persua-
sit. Etenim à sanguinariis illis ac gravio-
ribus suppliciis, mirum quantum sem-
per abhorruit. Ac reus quidem ille de quo
suprà, cùm templi sanctimoniam sacri-
legè contemerasset, quantocyus literis ad
Bonifacium datis, ne supplicio extremo
afficeretur, contendit. *Quos, ait, diligo, ar-
guo & castigo; non occido, nec carcere pleno
squalore retrudi desidero.* Cumque Dona-
tistæ tum aliis tum ipsi Augustino necem
aliquoties essent moliti; tantum abest ut
tot errorum facinoribus commotus, ab ro-
gando destiterit pro eis, qui vincti in carce-
re detinebantur; ut etiam cumulationi le-
nitu-

nitudinis mensurâ gratiam pro malefactis
rependeret: nam & pro iisdem ad Procon-
sulem Donatum literas dedit, quibus ne Epist. 127.
pœnâ gladij in eos aninuaderet, ipsum
oravit. Et laudans Macedonij in promul-
gandis Imperatoris Honorij edictis man-
suetudinem, ait: *Apparet in terreni Iudicis* Epist. 52.
*singulo, te non parvâ ex parte celestem Rem-
pub. cogitare.* Nitebatur hac comitate &
benignitatis studio eos emollire, quos no-
uerat legû seueritate ampliùs obdurescere.

CAPVT LIII.

*D. Augustinus omnem cum mulieribus fa-
miliaritatem deuitat.*

CASTIMONIÆ verò planè deditus, om-
nes libidinis illecebras, earumque mi-
nutissimas occasiones deuitare suadebat:
nihil in eis verarum deliciarum vel gaudio-
rum inueniri: qualescumque autem sint, Lib. De ca-
tech. rudib.
cap. 17.
& quantumlibet delectent, auferre omnia
ista vnâ febriculam; remanere verò inanem
& sauciam conscientiam, Dominum sensuram
iudicem quem noluit habere custodem, & in-
uenturam asperum Dominum, quem dulcem
patrem querere & amare contempsit. In
quam sententiam adiungo, quæ præclare
cecinit Baptista Mantuanus:

—— *Non insidiosa voluptas*

I. Baptista
Mantuan.

X 5

Deci-